قانون بازسازی کارشناسان رسمی دادگستری

قانون بازسازی کارشناسان رسمی دادگستری/

ماده ۱ – ارکان بازسازی کارشناسان رسمی دادگستری عبارتند از:/

الف – هیأت بازسازی./

ب – دادگاه./

ماده ۲ – هیأت بازسازی مرکب از ۵ نفر عضو اصلی و سه نفر عضو علی‌البدل به انتخاب و با حکم شورای عالی قضایی خواهد بود./

تبصره ۱ – از تاریخ تصویب این قانون شورای عالی قضایی ظرف دو ماه اعضای هیأت بازسازی را منصوب و با صدور ابلاغ به کانون کارشناسان‌رسمی استان تهران معرفی می‌نماید./

تبصره ۲ – حداقل یکی از اعضا اصلی و یکی از اعضای علی‌البدل از میان حقوقدانان انتخاب خواهد شد./

تبصره ۳ – هیأت بازسازی دارای یک رییس و یک نایب رییس و یک دبیر به انتخاب هیأت خواهد بود./

ماده ۳ – دادگاه موضوع این قانون یک یا چند شعبه از دادگاههای کیفری ۲ داد گستری مستقر در تهران است که شورای عالی قضایی به این کاراختصاص می‌دهد و بدون تشریفات دادرسی و خارج از نوبت و بدون اخذ هزینه دادرسی به پرونده‌های هیأت بازسازی رسیدگی خواهد کرد./

ماده ۴ – اعضای هیأت بازسازی علاوه بر التزام عملی به اسلام و اعتقاد و تعهد به نظام جمهوری اسلامی و ولایت فقیه و حسن شهرت باید دارای‌شرایط زیر باشند:/

الف – عدم سو سابقه./

ب – عدم وابستگی به رژیم گذشته./

ج – تأهل و داشتن حداقل سی سال تمام./

ماده ۵ – جلسات هیأت با حضور اکثریت اعضا رسمیت می‌یابد و در هر حال تصمیمات حداقل با ۳ رأی معتبر خواهد بود در صورت غیبت اعضااصلی به جای آنها علی‌البدل شرکت می‌نمایند و در هر حال حضور یکی حقوقدان الزامی است./

ماده ۶ – سازمانهای دولتی و غیر دولتی و مرکز اسناد انقلاب اسلامی مکلفند به سؤالات کتبی هیأت و یا استعلام دادگاههای مربوط در اسرع وقت‌و خارج از نوبت پاسخ بدهند./

ماده ۷ – هیأت بازسازی می‌تواند گروههای بررسی و تحقیق تشکیل دهد که درباره افراد مورد نظر اطلاعات دقیق و قابل اطمینان تحصیل و دراختیار هیأت بگذارند./

تبصره ۱ – اعضا گروه تحقیق نیز باید از افرادی مؤمن و متعهد و امین انتخاب شوند و هیچ گونه سابقه سوئی نداشته باشند./

تبصره ۲ – گروههای تحقیق فقط می‌توانند درباره افرادی که هیأت بازسازی تحقیق درباره آنها را لازم دانسته و به آنها مأموریت تحقیق داده استاطلاعات جمع‌آوری نمایند./

اطلاعات جمع‌آوری شده محرمانه بوده و افشای آن از طرف گروههای تحقیق ممنوع است./

در صورت تخلف مشمول مجازات مقرر در قوانین مربوط خواهند بود./

تبصره ۳ – گروه تحقیق گزارش بررسیهای خود را باید دقیقاً با ذکر دلایل و مدارک و قرائن تسلیم هیأت بازسازی نماید./

ماده۸ – هر کارشناس رسمی دادگستری که مشمول یک یا چند مورد زیر باشد از شغل کارشناسی به طور دائم منفصل خواهد شد./

۱ – مخالفت عملی و اقدام علیه نظام جمهوری اسلامی ایران./

۲ – تابعیت غیر ایرانی./

۳ – اعتیاد به مواد مخدر./

۴ – عضویت در ساواک منحله یا همکاری با آن./

۵ – فعالیت مؤثر در تحکیم رژیم گذشته./

۶ – دبیر حزب منحله رستاخیز و مقامات بالاتر آن./

۷ – عضویت در سازمانهای جاسوسی علیه نظام جمهوری اسلامی و یا ارتباط جاسوسی با دول بیگانه و یا سازمانهای جاسوسی خارجی./

۸ – عضویت در تشکیلات فراماسونری./

۹ – همکاری با قوای نظامی بیگانه علیه جمهوری اسلامی ایران./

۱۰ – عضویت در گروههای داخلی که فعالیت آنها ممنوع اعلام گردیده یا هواداری گروهکها./

۱۱ – قاچاق اسلحه و مهمات و ارز و مواد مخدر یا همکاری در امر قاچاق./

۱۲ – سو استفاده مالی یا اخذ هر نوع وجه مالی مستقیم یا غیر مستقیم که قانوناً مجاز به دریافت آن نبوده است./

۱۳ – اشتهار به فساد اخلاق یا تجاهر به فسق و فجور یا اعمال منافی عفت و خلاف اسلام و شؤون کارشناسی./

۱۴ – عضویت فرق ضاله که به اجماع مسلمین خارج از اسلام شناخته شده‌اند یا عضویت در سازمانهایی که مرامنامه و اساسنامه آنها بر نفی ادیان‌الهی مبتنی است./

ماده ۹ – عدم صلاحیت کارشناسان رسمی دادگستری مذکور در ماده ۸ توسط هیأت بازسازی بررسی و جهت رسیدگی و صدور حکم به دادگاه‌موضوع این قانون ارسال خواهد شد. رأی دادگاه قطعی و لازم‌الاجرا است./

ماده ۱۰ – هیأت بازسازی مکلف است حداکثر تا مدت دو سال از تاریخ شروع به کار نسبت به وضع کلیه کارشناسان کشور رسیدگی نماید و دادگاه‌نیز حداکثر تا چهار سال از تاریخ تصویب این قانون رأی قطعی صادر نماید./

تبصره – هیأت می‌تواند ضمن ارسال پرونده به دادگاه از دادگاه تقاضای تعلیق کارشناس را تا صدور رأی قطعی نماید. صدور قرار مزبور با دادگاه‌است./

ماده ۱۱ – رییس کانون کارشناسان رسمی دادگستری تهران مسئول اجرا تصمیمات و احکام صادره از دادگاههای این قانون می‌باشد./

ماده ۱۲ – تعیین محل هیأت موضوع این قانون با معاونت شورای عالی قضایی و پرداخت حق‌الزحمه و مأموریت زیر نظر رییس کانون بوده و ازمحل اعتبارات کانون قابل پرداخت می‌باشد./

ماده ۱۳ – صلاحیت کارشناس باید از نظر قاضی محرز باشد. قاضی می‌تواند به کارشناس صالح گرچه رسمی نباشد مراجعه نماید./

ماده ۱۴ – مدت اعتبار این قانون از تاریخ تصویب ۴ سال است./

قانون فوق مشتمل بر چهارده ماده و هفت تبصره در جلسه روز سه‌شنبه سیزدهم خرداد ماه یک هزار و سیصد و شصت و پنج مجلس شورای اسلامی‌تصویب و در تاریخ ۱۳۶۵.۳.۲۴ به تأیید شورای نگهبان رسیده است./

/